

SZEGEDI HIRLAP

MEGJELENIK MINDEN HÉTEN.

1917 július 29.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

TAMÁS REZSŐ,

II. évf. 31. szám.

Tartalom:

**Maximálni kell a temetkezé-
sek díját**

Megzavart pásztoróra

stb. stb.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
SZEGED, KOSSUTH LAJOS-SUGÁRUT 8. SZ.

TELEFON: 15—78.

A SZEGEDI HIRLAP ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 12 KOR.
EGYES SZÁM 20 FILLÉR.

□ □ KIADJA A SZEGEDI HIRLAP LAPKIADÓ-VÁLLALAT SZEGEDEN. □ □

Saját termésű

kitünő fajborok

nagyban és kicsinyben

kaphatók

Dávid Sándornál,
Szeged-állomás.A BELVÁROSI KÁVÉHÁZBAN
minden este

LEHOTAI BANDI

és zenekara hangversenyez.

A Belvárosi Kávéház a szegedi
kereskedő-világ találkozóhelye.

A

SZEGEDI UJSÁGTársadalmi, művészeti és színházi
hetilap.

(Melléklete a Színházi Ujság.)

Művészi kivitelű és irodalmi
nívójú hetilap.

Felelős szerkesztő: dr. LUGOSI DÖME.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Deák Ferenc-utca 2. (Telefon 12—65.)

**EISCHER-
TESTVEREK**ajánlják azoknak, akik szeretnék
gyógyulni és megszerelni a
csodálatos különlegességeket.SZABÓ-UTCA
KÁRÁSZUTCA

20

KÁRÁSZUTCA

10

**KASS-szálloda,
étterem és kávéház.**

■ A vidék legelőkelőbb szállodája! ■

Kitünő konyha, kávéházi és bar-italok.

Színház után a Kass-ba menjünk!

□ Minden este cigányzene. □

Nyomtatványszükségletét legjobban a
KÖNIG-nyomdában szerezheti be.

Maximálni kell a temetkezések díját.

— Visszaéléseket követnek el a vállalkozók. —

Konkrét esetből kifolyólag rövid nyomozás tárgyává tettem, hogy miként dolgoznak a szegedi temetkezési vállalkozók? Tisztelet a kivételeknek, a leghallatlanabb és legváltozatosabb visszaélésekkel találkoztam. Az urak olyan komplikált eszközöket alkalmaznak, hogy a szerencsétlen gyászoló nem is igen veheti észre, hogy hol és melyik tételnél csapták be. A visszaélésnek technikájából az alábbiak a mindennaposok.

A ravatalhoz a virágokat, jobban mondva ugynevezett dísznövényeket a vállalkozó adja kölcsön. Tudok esetet, amikor egyik vállalkozó a növényekért, amelyeket a temetés után visszacapott és csak kölcsön adott, két napi használatért, oda- és visszaszállításáért 120 koronát számított fel. A virágok oda- és visszaszállítása, 120 korona kölcsöndíj, ez talán — mint méltóztatnak látni — talán mégis egy kissé sok. A temetkezési számlákban szokott lenni egy keserves tétel, a halott megborotválása. Borotválás pedig 10—15—20 korona, aszerint, hogy az elhunyt családja milyen anyagi

viszonyok szerint él. Erre a célra a vállalkozó tart egy embert, aki legjobb esetben 5—6 korona munkadíjat kap naponta. — Ha csak egy ilyen 15—20 koronás borotválás esik egy napra, tessék kiszámítani, hogy hány százalék haszonról van szó.

Baj van a gyertyákkal is. Ahány gyertya, annyi 4—5—6 korona. Amikor a hozzátartozók a temetés feltételeit megbeszélik, a vállalkozó gyönyörű, szép gyertyákat mutat: Ilyet fognak állítani a ravatal köré. Amikor azonban a ravatal elkészül, már félig vagy háromnegyed részig leégett gyertyákat állítanak az elhunyt tiszteletére. Kicsiny különbség, a hozzátartozók az ilyesmit észre se veszik, mégis 4—5—6 koronát számítani az ilyen félig elhasznált gyertyákért, kitűnő trükk, gratulálunk hozzá.

Még több visszaélés történik egyes vállalkozók részéről a ravatal elkészítésével. A gyászolók a maguk fájdalmában észre sem veszik, hogy a gyászlepedők, a melyeket magánlakásokba is behurcolnak, kisértetiesen piszkosak, foltosak és tele vannak ha-

lános csárákkal és miazmákkal. — Bármennyibe is kerül a temetés — mondjunk szerény összeget: 400 korona — vagy magasabbat: 800 korona, egyes vállalkozók ugyanazokat a lepleket, agyonhasznált, színehagyott és miazmás rongyokat aggatják fel a falakra s a kapura, ugyanazt az izléstelen és piszkos katafalkot állítják fel, akár 400 koronás, avagy 800 koronás temetésről van szó, szóval a rongyok és a beállítás egy marad, csak a számla nő, a család vagyoni viszonyai szerinti.

Súlyos tételt képez a temetési számlákban a gyász kocsi. A rendezők azt sirják, hogy a lőtartás sokba kerül, Elhisszük neki. Bármennyibe is kerül — azonban a lőtartás, még sem volna szabad szegény emberektől gyász kocsi használatáért elkérni 100 koronát. Saját szemünkkel láttunk egy számlát, egyszerű és olcsó temetésről volt szó, a koporsó 70 korona, fali dísz 10 korona, stb., gyász kocsi 100 korona. Még előkelő temetésnél sem volna szabad ennyit számítani, nemhogy szegény embereknél.

Az sem vall izlésre egyes vállalkozók részéről, hogy halottkísérő gyanánt toprongyos, pálinkaszagu, züllött embereket alkalmaznak. Ha a halott látná, hogy milyen gyászvitézcek cipelik utolsó útjára, milyen emberek eresztik le a sirba, megfordulna a koporsójában.

Legsúlyosabb megítélés alá esik azonban az, hogy a temetkezési számlák hetvenöt százalékát azonnal kell kifizetni a hozzátartozóknak. Ha az illető család vagyonos, még várnak illendőségből egy két napot, szegényebb feleknél azonban nincs kegyelem. Fizetni a temetés előtt — ha a föld alól is kaparják elő azt a pénzt. Hát ezt a mohóságot, ezt a pénzéhséget, ilyen az üzleti élet sehol semmiféle ágában nem lehet tapasztalni.

Kérdést intéztem a rendőrségen, hogy akadt-e már hozzátartozó, aki feljelentést tett volna?

— Nem akadt, de azért szolgálhatunk esetekkel mondotta. Ime egy tisztviselő előadása:

— Anyámat temettük, kocsi nélkül, a sir a kápolnától 25 méterre feküdt, a koporsó 200 koronába került, a vállalkozó mégis 700 koronát számított a temetésért.

Egy másik tisztviselő:

— A temetésnél a kocsikért 12 korona volt kialkudva. A kocsik felvittek bennünket, mire azonban véget ért a temetés, a kocsisok eltűntek. A vállalkozónak csak 6 koronát akartam adni e fél munkáért, ő tiltakozott és így lefizettem a 12 koronát.

Összegezve a fentieket, nem ártana, ha a hatóság bepillantana egy kicsit visszamenőleg a temetkezési számlákba. Ahol visszaélésről van szó, ott tessék teljes eréllyel fellépni. S ha már más

nem használ, úgy maximálni kell a temetések díját, vagy behozni a hatósági ravatalozást, amely végleg megszüntetné ezeket az állapotokat. A gyászolókat pedig fel

kell hívni, ha visszaéléseket tapasztalnak, hozzák tudomására a hatóságnak, ne hogy a haláluzsorasai zavartalanul működhesse-
nek.

Egy hősi halál okai.

— A Stefánia-sétányon megzavart pásztoróra. —

Ha valamikor, úgy ebben a háboruban igazolódott be az az axióma, hogy az emberi élet megmaradása, vagy pusztulása tisztára a véletlenen mulik. A harctéren olyan csodálatos események történnek, amelyek azt igazolják, hogy a legprecízebb óvintézkedés is hiába való, mert a véletlen játéka kiszámíthatatlan és akkor sújt le valakire a halál csontos öklével, amikor az illető abszolút biztonságban érzi magát.

Egy csongrádmegyei kereskedő, aki a háboru második esztendejében vonult hadba, szintén azt gondolta, hogy itt Szegeden teljes biztonságban érezheti magát, mert bizonyos festi fogyatkozása következtében sohasem kerülhet a harctérre. Egy véletlen szomorú esemény azonban mégis a frontra sodorta őt és családja most forró könnyeket hullat utána. A szomorú véletlen nemcsak ezt a kereskedőt ragadta el övéitől, hanem kinos családi eseménynek is előidézője volt.

Szegeden sokan ismerik azt a

fiatal rokonszenves urat, aki a háboru elején feltűnően csinos gazdag feleséget hozott haza. Az asszonykáról már a mézeshetekben megállapították, hogy nem tartozik az ugynevezett otthon-tülő hölgyek közé, hanem szivesebben tartózkodik a sétányokon és parkokban, mint nagy eleganciával berendezett hajlékában. Rövid idő múlva el is vált az urától. A háboru második esztendejében a rendkívül rokonszenves urat a zászlók alá szólították és először Szegeden teljesített szolgálatot, azonban félesztendő mulva elhelyezték a városból és a szerb harctérre sodorta rossz sorsa. Ő azonban úgy találta, hogy neki minden jogcime megvan a Szegeden való tartózkodáshoz, azonban előtte ismeretlen okok miatt mégis el kellett hagynia városát. Szomorú szívvel bucsuzott fiatal hitvesétől, az asszonyka azonban nem sok könnyet hullatott férje után. Ezért keltős volt a férj hánata. Szegedről elvonuló férfitu öccse, e közlemény elején emli-

tett csongrádmegyei kereskedő, szintén fegyverrel szolgálta hazáját. Bevonulásakor egy szegedi katonai irodába osztották be, mert az orvos akkor azt konstataulta, hogy gyenge testalkatával nem való a frontra. Ez a csongrádmegyei kereskedő elhatározta, hogy éber figyelemmel kíséri tulajdoságosan eleven temperamentumu sógornője viselkedését, s ha úgy találja, hogy vét a hitvesi illendőség ellen, akkor alkalmat keres annak megtorlására.

Egy balzsamos tavasz éjszakán a kereskedő kint bolyongott a Stefánián. Gondterhes arccal járt-kelt az illatos fák hűs lombjai alatt, mert hazulról kellemetlen híreket kapott. A felesége, és a kis gyermeke megbetegedett és az üzletet így kénytelen az aszszonyka elhanyagolni. Azon gondolkozott: miképpen szerezhetne néhány heti szabadságot családi és üzleti ügyeinek rendezése céljából. Bolyongásában és elmélyedésében suttogás és csókok zaja riasztotta meg. A sétány közepén álló jellegzetes terebélyes fa alatt lévő padon egy hölgy és egy férfi ült. A kereskedő önkénytelenül rájuk pillantott. Szerencsétlenségére a hold éppen megszabadult a reá terpeszkedett sötét felhőktől és tiszta sugarai a szerelmes pár fejére hullottak. A katona csodálkozva tántorodott meg. A hölgyben ugyanis a só-

gornőjét ismerte fel, a férfi pedig egy befolyásos szegedi ur volt, akinek minden körben jó összeköttetései vannak. A kereskedő a hazulról kapott hír hatása alatt szinte eksztázisba jutott a felfedezéstől és ordítva vágta a szerelmes pár arcába a következőket:

— Nem szégyenlik magukat!? A férfi a harctéren küzd a hazáért, önök pedig rútol kijátszák őt!

Az udvarló és a fiatal hölgy haragosan és pirulva távozott a gyönyörűség e megzavart helyéről. A nagyur dühösen hátrafordult még és ezt a megjegyzést tette:

— Ezért lakolni fogsz!

A kereskedő egy hét múlva parancsot kapott, hogy haladéktalanul vonuljon a harctérre, mert reá ott sürgősen szükség van. S a katona kénytelen volt a frontra utazni, ahol éppen akkor tombolt legvehemensebbül a harc. Két hét múlva azt a hivatalos értesítést kapta a család, hogy a kereskedő hősi halált halt. A mélyen sujtott familia a napokban fogja hazaszállítani a szabaddá tett harctérről a hős holttestét, hogy a családi sírboltban helyezék örök nyugalomra.

Fizessen elő lapunkra.

Becsületsértés a stoppolt harisnya miatt.

— Háborus történet. —

Gyönyörű szép nő ült előttem a sétatéren. Hófehéren volt öltözve, tetőtől talpig. Fehér kalap, fehér ruha, fehér cipő és fehér harisnya. Fehér selyem harisnya és a bal bokáján bájos kis stoppolás volt. Csak úgy szórakozásból — egész jó nyári szórakozás, — tovább nézegettem az urinők lábait, akár álltak, akár ültek, a rövid szoknyadívat meg a kacérság mindegyiknél engedett valamit látni a lábakból és ekkor jöttem reá arra az óriási felfedezésre, hogy mindegyiknek stoppolt volt a harisnyája. Kis és nagy stoppolások, diszkréték és kiabálók, művésziek és otrombák, de a furcsa vonalak ott voltak a legfinomabb harisnyákon is, sőt ezeken voltak leginkább.

Mert most a stoppolt harisnya a divat a hölgyeknél! Az uraknál mindig divat volt ez, mert a házasság, a családi élet ősrégi apotheozisa a stoppoló asszony, aki az ura harisnyáját stoppolja. Ő maga nem járt soha stoppolt harisnyában, óh, hogy is járt volna, ez nem lett volna előkelő, de most mégis csak ráfanyarodtak ők is. Nem a drágaság az oka ennek, nem a takarékoság, nohogyanis ne, hanem az, hogy mostanában igen rossz anyagból gyártják a harisnyákat.

Az ugynevezett legfinomabb, legdrágább selyemharisnyák a legveszedelmesebbek, alig huzza fel az

illető hölgy először a lábára, már végig szaladt egy szem és barázdát vág. Minthogy pedig egy 20 koronás harisnyát egyszeri felhuzás után még a legpazarlóbb asszony sem dob félre, különösen, mert tudja, hogy most minden harisnya ilyen — hát előveszi szépen a stoppolófát és stoppol. A 900 koronás kosztium, a 150 koronás kalap, a tizezer koronás nyakékek mellett ott található a stoppolt harisnya, ami ma nem szégyen, hanem divat, mert általános. A stoppolt bokák számai láthatók minden asszonyi gyülekezetben és a stoppolás légvonalak megvannak a harisnyás láb más, kevésbé látható tájain is, ahol a fűzöből lefutó harisnyakötő-csattok szintén alapos lyukakat vágnak. A különbség csak az, hogy ezeket a lyukakat itt fenn már nem olyan ambícióval stoppolják be a bájos hölgyek, mint lent, mert hiszen azt ugysem látja a laikus szem.

A férjek szegények, akik ma a riacra járnak, hogy zöldségért verekedjenek, lyukas harisnyában járnak. Önagyságáék a házassági esküvel csak egyféle harisnya stoppolásra kötelezték magukat. Vagy a férjét, vagy a magukét. De kettőt egyszerre nem. Egy előkelő szegedi házaspár példája bizonyítja. A férjnek röviddé vált hadimosó nadrágja, alól lyukas harisnya kandikált ki és minthogy

őnagysága kebelbarátnője ezt nyilvánosan, a korzón tette szóvá és lett belőle hangos szóváltás, párázs patália, majd pedig folytatása a járásbírószágon, nyilvánosan be kell számolni a stoppolt, illetve a nem stoppolt harisnya történetéről.

A tárgyaláson felperes felháborodva mondotta el a bírónak, hogy őnagysága, aki férjét lyukas harisnyában járattja, százhusz pár magasszáru harisnyát javított ki egyszerre. A bírő mindkettőjüket elítélte kölcsönös becsületsértésért 20—20 koronára.

Háborus történet.

Üzenet a szegedi Shakespeare-nek.

Egy elvetemedett titkos drámaíró volt olyan vakmerő és egy drámát küldött be hozzám szives megbírálás céljából, miután arra is felkért, hogy a véleményemet itt közöljem, hát itt közlöm:

Shakespeare II. Drámája, melyet beküldött, nagyjában megfelel. Különösen az első és második felvonás hatásos, bár a hatodik felvonás sem utolsó. Kár, hogy a párbeszédnek tulhosszúra nyúlnak és hogy egyetlen szereplőnek sem sikerül természetes halállal kimulnia, pedig a szintársulat konzorcionális alapon játszik. Ezzel ellentétben a gróf szerelme nincs eléggé megmagyarázva és a nagyhercegnő jelleme nem elég domború. A törvénytelen gyermek azonban feltűnően ügyesen van beállítva, bár a szakácsnő sötét multja nem elég világos és szürkén van beillesztve az alagut jelenetbe.

Kivánságához képest itt közöljük a darab rövid tartalmát:

A nagyhercegnő, akinek a férje egyszerű uszálykormányos egy korlázaton, analfokzik, majd amikor férje hirtelen meghal, özvegyi sorsra jut. A gróf már régebben hevesen udvarolt a nagyhercegnőnek egyáltalán nem megvetendő eredménnyel, most felhasználja a második felvonást arra, hogy az özvegyhez közeledjék. A gróf nem szép ember, de annál utálatosabb. Az első felesége markotányos nő volt, Mährisch-Ostrauban, de ez nem látszik a színpadon. A gróf megjelenik és balszemével jelentősen int a szakácsnőnek. A szakácsnő ezt magára veszi, ami a grófnak láthatólag rosszul esik, de uri mivoltja visszatartja attól, hogy ezt halaldokló gyámatyjával közölje. A

TILL VIKTOR

FÉNYKÉPÉSZETI, FESTÉSZETI
FÉNYKÉPNAGYÍTÓ MŰINTÉZET

S z e g e d ,

Kelemen-utca 11. szám.

Telefon: 14—29.

Hódmezővásárhely,
Andrássy-utca 18. szám

Telefon: 209.

nagyhercegnő belép és kecses fejbőlintással üdvözlő törvénytelen gyermekét,

A darab befejezését, — miután rendkívül hatásos — szóról-szóra közöljük:

IX. felv. VI. jel.

Nagyhercegnő: (Elájul.)

Gróf: Nagysád, az istenért, térjen magához, térjen hozzám . . .

Nagyhercegnő: Fi donc . . .

Gróf: Az nincs, csak konyak van.

Nagyhercegnő: (A grófhoz tér. Aléltan.) Hol vagyok?

Gróf: Igen.

Nagyhercegnő: A gyerek . . . a gyerek . . .

Gróf: Mea culpa . . .

Nagyhercegnő: Atyám kitagad ha megtudja . . .

Gróf: (Nem hiszi el.)

Szakácsnő: A nagyherceg . . .

Nagyhercegnő: Az atyám,

Gróf: Az atyjál

Nagyherceg: Férje meghal és ön, asszonyom a gróffal konzervál?

Nagyhercegnő: Atyám, ő gyermekem atyja!

Nagyherceg: Ez már aztán piszkosság.

Gróf: (Zilált anyagi viszonyok között.) Uram, ön a nő atyja, e nő önnek leánya, de ez a fiu az én fiam és ebben az ön leányával mutyista vagyok.

Nagyherceg: Nem vagyok kíváncsi!

Nagyhercegnő: (Zokogva.) Akkor miért jöttél ide atyám?

Szakácsnő: (Jelent.) A ló előállt!

Nagyherceg: (A grófra néz.) Láttam!

Gróf: Ez vért kíván . . . (A

nagyhercegre ugrik és kitekeri a nyakát.)

Nagyhercegnő: (Bánatában szíve meghasad.)

A törvénytelen gyerek: (Meggihal veleszületett gyengeségében.)

Gróf! (Kitépi a szívét és elhunyt.)

Szakácsnő: (Felmondás nélkül megszökik egy szanitéz-káplárral.) —

(Gyors függöny.)

Elsőrangú

**budapesti
vivómester**

vívóórákat ad.

Jelentkezni lehet hétfőn, szerdán és pénteken este 7 órakor

az állami gimnázium tornatermében.

Kofauralom Szegeden.

— Meg kell szüntetni a kofálkodást. —

Nemcsak Szegeden, hanem az ország más városaiban is, ahol a szegedi piaci viszonyokhoz hasonló az állapotok, sietnek a városi hatóságok a kofákat megrendszabályozni. Egyik városban számot akasztanak a kofa nyakába, a másik városban, mint nálunk is a polgármester elnöklete alatt kofagyűlést tartanak és arra kérik a kofákat, hogy hatósági bevásárlókká alakuljanak át s mint hatósági alkalmazottak árusítsák maximális árban az általuk megvett zöldséget és más élelmi tükkeket. Ezt követeli a piaci titkos rendőrség, az önkéntes polgárőrség szervezete, a kofák és viszonteladók vásárlási idejének korlátozása és a sok más gyógyszer, ami mind arra való, hogy a lassan sorvadó piacot még vértelenebbé, a vásárló közönséget még kétségbeesettebbé tegye.

Kétségtelen, hogy ha a mezőgazdasági termények forgalomba hozatalánál korlátokat és sorompókat, szigorú és sok rendszabályt állítunk fel: a termelők a piacot el fogják kerülni és olyan területet keresnek fel, a hol kevesebb a

rendszabály, kevesebb az ellenőrzés és a hol szabadabb a forgalom. Terményeiket el fogják adni a piacon kívül s a bevásárlók a kofákkal együtt felkeresik a termelőket azok telepén, ahol négyszem közt, bármily magas árral alkut köthetnek. Végeredményben kettős kár származik. mert a városok piacterei üreseké válnak s másodsorban a közönség semmit sem kap.

Minden

ünne- és vasárnap

dél előtt és délután

Boros Koesony Mihály

hirneves cigányzenekara muzsikál

az

Ujszegedi Vigadóban

Szives pártfogást kér

Szalay Lajos, vendégülös.

Kétségtelen, hogy a bevásárlók és kofák szerepe rendkívül káros s azok félrendsabályokkal meg nem fékezhetők, mert ha saját személyökben nem is vásárolnak 8 vagy 9 óráig: találhatnak módot arra, hogy alkalmi bevásárlókkal, rokonaikkal összegyűjtsék szükségleteiket s már a kora hajnalban összeszedjék a nagyközönség s a még alvó város lakossága elői az élelmicikkeket.

A gyökeres orvoslást csak akkor lehet remélni, ha az árdrágítókra vonatkozó törvénynek azon szakaszait végrehajtják, a melyek a termelőket házi és gazdasági szükségleteiken felüli mennyiség forgalomba hozatalára kötelezik. Az 1916. IX. t. c. 1. §-a világosan elrendeli, hogy két évig terjedhető fogházzal és huszezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, a ki hatósági rendelkezés ellenére saját házi és gazdasági szükségletét maghaladó mennyiségben közszükségleti cikket visszatart.

Hol a korai burgonya, a melyet az előző években tömegesen hoztak a piacra? Hol van a többi zöldség, a mely Szegeden és környékén bőven terem? Rekvirálni kell a termelőknél, a rekvirálási jogot ki kell terjeszteni Szeged közvetlen környékére, amely környék Szegednek összes kulturális, egészségügyi, közlekedési és nép-

jóléti előnyeit eddig élvezte. Hálátlan és méltánytalan eljárás tehát, hogy amikor a városnak van szüksége a vidékre: még drága pénzért sem hozzák be terményeiket, hanem egyszerűen eltüntetik azokat és akkor adják el még drágábban, amikor még éhesebbek lesznek az emberek s még magasabb árakat megadnak.

A kofák üzemét fokozatosan be kell szüntetni.

A törvény erre is módot ad. A környékbeli kofaasszonyok menjenek napszámba, mossanak, legyenek házi cselédek, amiben óriási a hiány.

A termelők majd bejönnek továbbra is, amint eddig is bejöttek s a közönség nem lesz kénytelen a reggel beérkezett élelmicikkeket pár óra múlva óriási áremelkedéssel megvenni. Nem szabad megengedni, hogy a kofák üres asztalokkal a piactereken kora hajnalban elhelyezkedjenek, a legjobb árusitási helyeket elfoglalják, csoportokba verődve a csirkét és gyümölcsöt behozó környékbeli lakosokat már a vámoknál és vasutaknál elfogják és lefoglalják az élelmi cikkeket.

A hajnali órákban üres kosarakkal a vámok felé s a gyümölcs piacra siető kefatársaságot igazoltatni kell, meg kell tisztítani kora hajnalban az utcát az ismert kofáktól, üres

asztalaikat s kosaraikat, négykerekű gyermektoló kocsijaikat nem szabad 8 vagy 9 óráig megtérni a piactereken vagy annak közelében s mindenképpen meg kell előzni a kofák tényérését.

(Sz.)

Életkép a szegedi piacról.

Szin: a szegedi piac. A piacon nagy néptömeg, pár kövér kofa, három négy rendőr, két-három csokor virág és egy-két száz zöld-ség. Szereplők rangsor szerint: a kofa, a rendőr, egy ur és a tömeg. Most kezdődik. A függöny már fönt van.

A kofa (előtte egy emelvényen arany szegélyű tányérkán, másfél darab sárgarépa és két petrezse-lyem zöldje. Nem tesz semmit, ül.)

A rendőr: (Szintén, de áll)

Egy ur. (Keresztül furja magát a tömegben. Tisztes távolban megáll a kofa emelvénye előtt és néz.)

A tömeg. (Lélegzetét visszafogva figyeli a fejleményeket.)

Egy ur. (Egyik lábát kissé előre tolja. Pár perc múlva a másikkal is előbbre vonul, de csak nagyon diszkrétén)

A tömeg. (Kissé mozgolódik. Még mindig nem történik semmi.)

Egy ur. (Köhint egyet. Szólni szeretne, de nem mer. Majd ismét köhint. Kihuz a zsebéből egy koronás bélyeggel ellátott kérvényt, melyben szólásszabadságért esedezik. Mélyen meghajól.)

A rendőr. (Átveszi a kérvényt és a kofának nyújtja.)

A kofa. (Visszaadja): Olvassa maga, én nappal nem jól látok.

A rendőr. (Fennhangon olvassa, tele helyesolvasási hibákkal.)

A kofa. (Megérti és kegyesen int az ur felé, hogy szólhat.)

Egy ur. (A hangja kissé reszket a félelemtől. A nem várt kegy is meghatotta. Kérelmét egy verses prólóban adja elő, amely így szól):

Mélyen tisztelt, nagyrabecsült kegyelő,
Aranyidből valóságos hegy nő.
És te mégis agyon zsarolsz minket,
Építéled aszott beleinket,
Pedig hát tenéked a jó Isten
Kegyelmeből jutott bőven minden,
Van pár házad, aranyad és kincsed.
Műfogad, műszemed és műkincsed.
Smég mit mondjak, hízz uszik a nyálam,
Nem tisztelhet senki jobban nálam.
Hiszen tudod, mennyire szeretlek,
Annyira, hogy ha kell, el is veszek.
Sőt ha talán esetleg kívánod,
Tíz perc alatt én leszek a párod.
Gyere édes, menjünk el a paphoz,
Mert a földön áldást csak a pap hoz.
Keljünk egybe szeretettel szépen,
Hiszen te vagy a földön, az égen,
Akit legeslegjobban imádok —
Gyere édes, fogadd e virágot!
(Egy csokor virágot nyújt át.)

A kofa. (Bal melső végtagjával a meghatottságtól nedves szemében vajakál, a jobboldalit pedig a csokor után nyújtja.)

A tömeg között irtózatossággal éljenzés tör ki. A meghatottságtól sokan zsebkendő hiányában a fehérneműjük után nyulnak. Akiknek nincs, az nem nyúl utána. Hangos felkiáltások: Éljen a fiatal pár! Éljen az idealizmus! Le a társadalmi koriátokkal! Erre a tömeg közül pár éretlen tacskó a felkiáltásokat félreértve a piaci koriátokat kezdi letördelni. A tördelésből kitűnik, hogy nem a szervezett tömeg végzi ezt a rombolást.

A rendőr. (Csak egy szót szól a tömegnek és a röpke szóban még is annyi értelem van.) Kuss!

A tömeg. (Meghajlik a rendőr ohaja előtt és enged a szónak.)

A kofa. (Részben saját maga szárítja fel a könnyeit, részben pedig a föld issza be. A föld mint-ha undorodnék. Magához emeli imádóját és int a rendőrnek, hogy a nyilvánosság kizárásával akar tárgyalni.)

A rendőr. (A tömeget kissé hátrább nyomja.) Zárt ülés uraim! Tessék addig félre vonulni! Merüljön mindenki a gondolatába! Hallja maga cilianderes ur, jobban merüljön, mert még a fél feje kilátszik! Ugy!

A tömeg. (Eltűnik gondolatában, de azért mindenki oda figyel, ahol a kofa tárgyal az urral. Nem hallani semmit, csak a mozdulatokból lehet következtetni. Az ur, úgy látszik, szándéknak tisztaságát akarja szemléltetőleg bebizonyítani. Kifordítja zsebeit, amelyek tiszták és üresek. Majd a gyomrát is kifordítja, amely szintén üres.)

Azután a fejére mutat. Lehet, hogy az is üres. A valóság pedig az, hogy titokban megegyeztek a zöldség árában. Egy kissé ugyan az ár eltér, még pedig északnak a maximális ártól, de erről a tömeg szintén nem tud semmit. Az egy ur kiveszi a pénztárcáját, abból kivesz annyit, amennyit csak kivenni lehet és a kofa markába nyomja. Boldogan veszi magához a zöldséget. Arcáról öröm és boldogság csurog le. Az üzlet meg van kötve. A közönség mindig el van merülve.

A kofa. (A távozó urnak oda-sugja): Hallja az ur, ez a rendőr azért van itt, hogy ellenőrizzen

engemet, de ha meghallom, hogy az ur bejelent, hát akkor ezzel a rendőrrel veretem be a fejét. Mert ez a rendőr azért van itt, hogy engem ellenőrizzen, meg hogy engem megvédjen, mert ez meg is véd. mert ha köll, hát ez az uram is. Nohát.

Az ur. (Szintén halkán): Óh nagysád, fel'ém nyugodt lehet. Esküszöm önnek a Drágaságra, amely most a legnagyobb, a leg-hatalmasabb. Kofaságod nyugodt lehet felőlem

A rendőr. (Nem szól semmit.)

A kofa. (Szintén nem szól semmit.)

A tömeg. (Tehetetlenül áll és hallgat és nem szól senki semmit.)

Dr. Ruz Gusztávné

leányinternátusa

SZEGED,

Polgár-utca 30.

Az 1917-18 tanévre a beiratások megkezdődtek. — Felvétetnek III. évfolyamu felsőkereskedelmi, leánygymnázium, kereskedelmi tanfolyam és polgári iskolai növendékek. — Legmagasabb fokú hygienia. Orvos az intézetben. Kert. — Zene- és nyelvtanítás.

Iskolai beiratkozásokat eszközöl és prospektusokat kívánatra küld

az internátus igazgatósága.

Hirdessen lapunkban!

Közgazdaság.

Dohánypótlót kérünk.

A dohányhiány egyre sulyosabb arányokat ölt, most már kéz alatt is nehéz füstölni valót kapni. Ezt a helyzetet nemcsak a dohányosok szenvedik meg, hanem a trafikosok is, akik közös erővel szervezkednek Magyarországon és Ausztriában, hogy megjelöljék a kivvezető utat és megteremtsék maguk számára a megélhetés lehetőségét.

A kistrafikosok tudják, hogy alapvető reformok a háború tartama alatt nem vihetők keresztül, ami viszont nem jelentheti azt, hogy törvényes intézkedésekkel egzisztenciájuk ne biztosítható. Ezért, az országgyűlést és a pénzügyi kormányt kéri, hogy addig, amíg az anyaghiány tart, a nyereségvisszafizetést szüntessék be, illetve függeszték fel, mert az üzlet hozadéka oly csekély, hogy a nyereségvisszafizetés a trafikos egzisztenciák pusztulásának folyamatát csak gyorsítja.

A kistrafikos szövetség ugyancsak kívánatosnak tartja azt, hogy amíg dohányhiánnyal kell számolnunk, az állam póttanyagokat vegyen igénybe. Az államra nézve mindenesetre nagy előnnyel járna, ha például a Grácban gyártott „Mörathon“ és a Welsből származó „Famos“ elnevezésű dohánypótlóanyagokat használatba venné, még pedig olyformán, hogy egyéb falevelek helyett a jövedék a dohány között, vagy pedig külön csomagolásban a kisárusok útján

forgalomba hozná. A kisárusoknak eddig dohánypótló anyagok forgalombahozatala tiltva volt, szemben a fentebb említett két városban működő gyárral, amelyeknek viszont a szabad árusítást megengedik. Hasonlóan nagy haszonnal járó üzleteket csinálnak azok, akik a teától kezdve minden néven nevezendő szárított falevelek eladásával foglalkoznak, amivel természetesen sulyos anyagi károkat okoznak a dohánykiszáradásoknak. Jogos tehát a kisárusoknak ama kérése, hogy ezeket a dohánypótló anyagokat vagy kevert, vagy pedig tiszta állapotban árusíthassák, annál is inkább, mert a nép előszeretettel viselkedik a keverékdohány iránt. Minderre kitűnő példát szolgáltat a császárkeverék, amit Ausztriában mindenütt kérnek, de hiába, mert a dohányjövédék jelentéktelen mennyiségeket hoz forgalomba. Ezzel két célt érhetünk el, egyrészt emelnénk a dohánykészleteket, másfelől pedig a vevőközönséget az egészségre ártalmas falevelek vásárlásától megóvnánk.

Az osztrákok ilyen tartalmu felterjesztése már elment az osztrák pénzügyminiszterhez és a Reichsrathoz, a magyar trafikosok most készülnek benyújtani memorandumukat az illetékes tényezőknél. A nép nálunk is mindenféle falevéllal pótolja a dohányt, ha ezt az állam venné a kezébe és ártalmatlan faleveleket hozna forgalomba, nagy mértékben növelhetné jövedelmeit és szolgáltatára lenne a dohányosoknak és a dohányosok egészségének.

Segesváry

drogéria

Szeged, Kárász-utca 6, Telef. 3-42

Raktáron mindennemű gyógyárúk, vegyszerek, illatszerek, pipere- és háztartási cikkek, fényképeszeti cikkek és fényképező gépek.

Pipere-szappanok

nagy választékban kaphatók

Frankl Antal

gyógyszertárában

SZEGED-Felsőváros,
Szent-György-tér.

Szeged uri közönsége
a **TISZA-kávéházba**

jár. — A TISZÁBAN csak
 hétfőn nincs zenel

Városi nyelviskola

a városi felsőkereskedelmi iskolában

Német, francia, angol, olasz és búlgár nyelvnek oktatása kezdőknek és haladóknak, diákoknak és felnőtteknek külön-külön.

Beiratkozás délután 4-9 óráig.

Beiratkozni lehet mindennap

Az igazgatóság.

WÉBER MÁTYÁS

a szegedi uriközönség
szabója

Szeged, Széchenyitér 6

Telefon: 8-38.

„HA-HA“

SZEGED, KELEMEN-UTCA 12. szám

részére fentartott hely.

URÁNIA

Magy. Tudományos Színház

TELEFON: 8-72.

**Allandóan
szenzációs műsor!**

Az előadások pont 5 órakor kezdődnek.

Utolsó előadás 1/4 9 órakor.

Nem meső a
írógépről
hogy a

KELLER-féle
írógépek
mesések,

mert a szakműhelyében javított
írógépek tényleg mesések.

Írószalag, szénpapír és az
összes kellékek, valamint
használt írógépek raktáron.

Szeged, Széchenyi-tér 8. Telefon 363

Igazgató:
Vas Sándor.

KORZÓ-MOZI

Telefon:
Igazgatóság: 4-55.
Pénztár: 11—85.

Egész nyáron át nyitva!

Az este 9 órai előadás
a nyári helységben.

Hazai élet- és katonai biztosító részvénytársaság

vállal biztosításokat

az ember életére, orvosi vizsgálat nélkül is. 43—50 éves népfelkelőknél háborus kockázat pótdíj nélkül. Leány- és fiu-biztosítások kiházásításra és katonai szolgálat esetére. Egyénenkénti és csoportos baleset-biztosítások. Gyermekek baleset-biztosítás díjvisszatérítéssel. — Élethossziglan vasuti baleset-kötvények egyszeri díjfizetéssel

Legolcsóbb díjtételek.

Liberalis feltételek.

Felvilágosítással készséggel szolgál: a szegedi főügynökség: **Kölcsey-u. 4, l. e.**

Nyomatott König Salamon könyvnyomdájában Szegeden.